

www.vcmstudy.ir

یادداشت

نفت و گاز، پتروشیمی

نفتای سبک یا NGLs؟ برگ برنده کشورهای اروپایی کدام است؟

تاریخ انتشار: ۱۳ شهریور ۱۳۹۷

VCM
Study
www.vcmstudy.ir

نفتای سبک یا NGLs؟ برگ برنده کشورهای اروپایی کدام است؟

خوراک نفتا، یک برش پالایشگاهی است که علاوه بر تولید بنزین در پالایشگاه ها می توان به عنوان خوراک واحدهای کراکر برای تولید طیفی از زنجیره محصولات پتروشیمی، از آن استفاده کرد. در مجموع خوراک نفتای سبک و سنگین، سهم ۴۰ درصدی از استخر بنزین را به خود اختصاص داده است.

در واقع تا پیش از قوت گرفتن منابع شیل گازی در آمریکای شمالی، خوراک نفتا به عنوان اصلی ترین خوراک مجتمع های پتروشیمی در ایالات متحده و همچنین کشورهای اروپایی در نظر گرفته می شد که البته روند شتابانی برای جایگزینی این خوراک با مایعات همراه گاز طبیعی صورت گرفته است. این کشور ها به دنبال جایگزین کردن خوراک NGLs به جای نفتا با توجه به قیمت پایین تر آن می باشند. تولید NGLs در آمریکای شمالی به حدی رشد داشته است که از ۱۰۴ میلیون تن ۲۰۱۱ به بیش از ۱۴۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۶ رسیده است. (رشدی سالانه ۶.۲ درصد). حتی برای سال های آتی رشد بیشتری نیز مدنظر است. واحدهای الفینی با انعطاف پذیری در مصرف خوراک و یا احداث واحدهای جدید با خوراک اتان در آمریکا، به دنبال استفاده حداکثری از خوراک ارزان قیمت می باشند. حتی کشورهای اروپایی نیز به لطف مازاد تولید اتان در آمریکا، جانی دوباره به واحدهای کراکر خود بخشیده اند.

در سال ۲۰۱۰ حدود ۱۳۰ میلیون تن مصرف نفتای سبک برای تولید بنزین در جهان بوده است و بر اساس پیش بینی ها تا سال ۲۰۲۰، این میزان مصرف به رقم بالای ۱۵۰ میلیون تن خواهد رسید. (حدود ۲۰ میلیون تن افزایش) این بدان معناست که رشد مصرف نفتای سبک در واحدهای ایزومریزاسیون جهت تولید بنزین، رشد معقولی است. حال اگر میزان مصرف نفتای سبک را در واحدهای کراکر در نظر بگیریم؛ میزان رشد کاملاً متفاوت با مسیر پالایشگاهی است. در سال ۲۰۱۰ میزان مصرف نفتای سبک در واحدهای کراکر حدود ۲۱۰ میلیون تن بوده که پیش بینی شده است تا سال ۲۰۲۰ به رقم ۱۹۰ میلیون تن خواهد رسید (کاهش ۲۰ میلیون تنی). اما مسیر جبران خوراک نفتای سبک در واحد الفینی چیست؟ همان طور که در ابتدا نیز اشاره گردید؛ مسیر تامین خوراک از سمت اتان، پروپان و بوتان خواهد بود. میزان مصرف این خوراک ها از ۸۵ میلیون تن سال ۲۰۱۰ به بیش از ۱۰۵ میلیون تن در سال ۲۰۲۰ خواهد رسید. (افزایش ۲۰ میلیون تنی) بر اساس گزارش اخیر IHS در مورد مصرف NGLs در واحدهای کراکر رشد به مراتب بیشتری نسبت به خوراک نفتا دارد و از سال ۲۰۲۰ به بعد شاهد افزایش در کاهش قیمت نفتا خواهیم بود.

یادداشت

نفت و گاز، پتروشیمی

نفتای سبک یا NGLs؟ برگ برنده کشورهای اروپایی کدام است؟

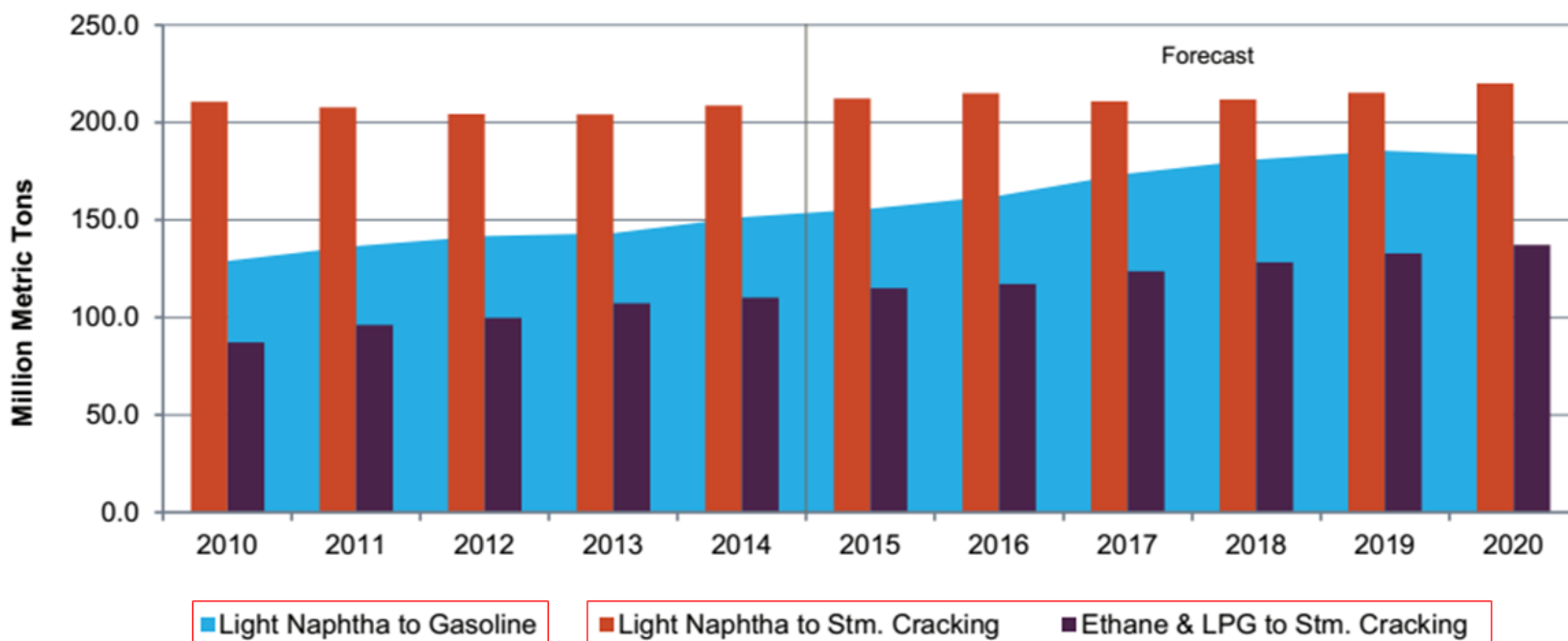
تغییرات مصرف LPG و نفتای سبک در خوراک پتروشیمی ها

مرکز مطالعات زنجیره ارزش

یادداشت

نفت و گاز، پتروشیمی

Source: IHS 2018

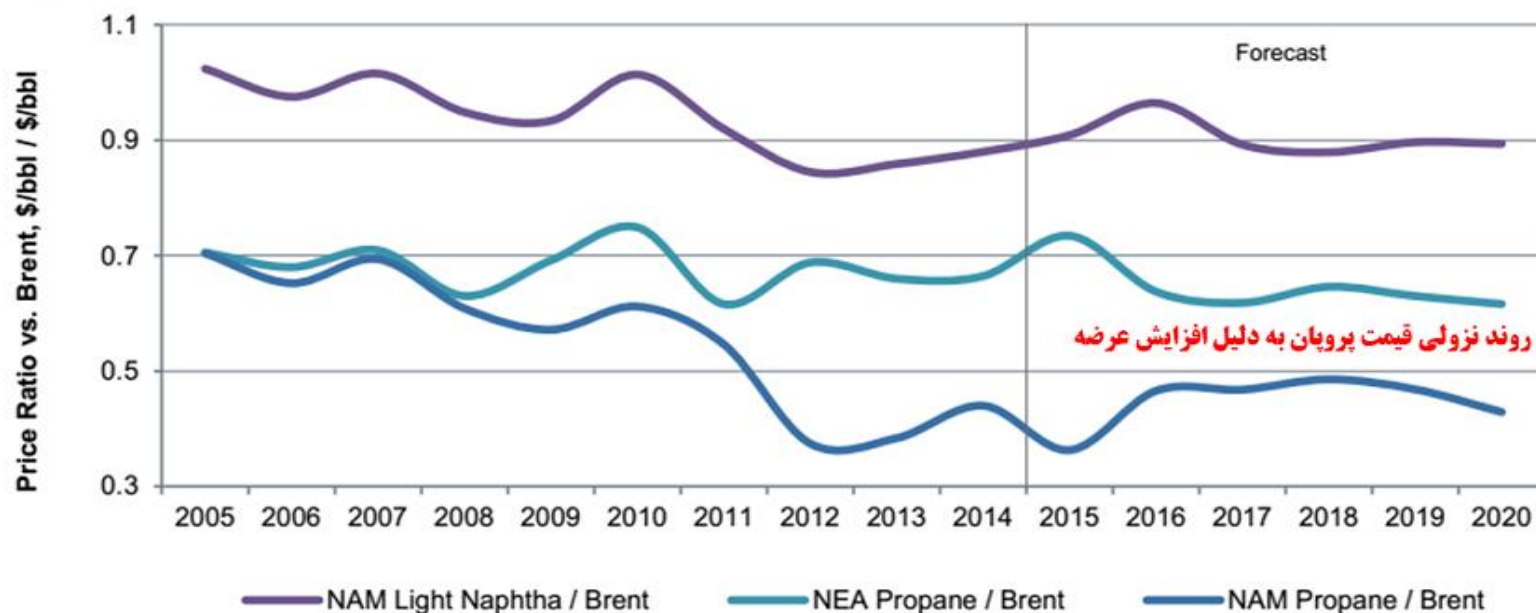
VCMStudy.ir

www.vcmstudy.ir

نفتای سبک یا NGLs؟ برگ برنده کشورهای اروپایی کدام است؟

مرکز مطالعات زنجیره ارزش تغییرات قیمت خوراک پروپان و نفتای سبک بر اساس قیمت هر بشکه نفت برنت

با توجه به عرضه بیش از حد پروپان از سمت آمریکای شمالی، خاورمیانه و روسیه، قیمت نفتا تحت فشار بیشتری قرار گرفته است.

Source: IHS 2018

VCMStudy.ir

یادداشت

نفت و گاز، پتروشیمی

www.vcmstudy.ir

نفتای سبک یا NGLs؟ برگ برنده کشورهای اروپایی کدام است؟

نکته دیگر اشباع شدن بازار نفتا تا حداقل سال ۲۰۲۰ است. که البته بررسی ها نشان می دهد بازار پروپان بیش از حد اشباع خواهد شد؛ چرا که عرضه پروپان نه تنها از منطقه آمریکای شمالی است، بلکه از سمت روسیه و خاورمیانه نیز صادرات مقادیر زیادی پروپان را خواهیم داشت. قیمت پروپان در بازه ای که شاهد منابع شیل آمریکا بودیم کاهش یافت؛ لیکن کاهش بیشتری را برای آن متصور خواهیم بود که به موجب آن تاثیر زیادی بر روی کاهش قیمت نفتا خواهد داشت. ترند تغییرات قیمت پروپان و نفتا و پیش بینی سال های آتی در تصویر دوم زیر آمده است.

شرکت های DOW و BASF در کشورهای اروپایی از طریق خرید ارزان قیمت پروپان از سمت آمریکا و روسیه و همچنین الجزایر، حاشیه سود مناسبی خواهند داشت. علاوه بر این شرکت های INEOS، SABIC، Reliance و اکسون موبیل به دنبال دریافت خوراک ارزان قیمت اتان از دو منطقه خلیج مکزیک و خلیج شرقی آمریکاست. همین امر است که به گفته موسسه IHS جانی دوباره به صنعت پتروشیمی اروپا بخشیده است.

یادداشت

نفت و گاز، پتروشیمی

مرکز مطالعات زنجیره ارزش معتقدست که همچنان نفتای سبک خوراک اصلی واحدهای الفینی برای تولید اتیلن و پروپیلن است و نفتای سنگین نیز خوراک اصلی برای تولید بنزین با اکتان بالا و همچنین زنجیره محصولات آروماتیکی نظیر PET و پلی استر است.

با اینحال فشار از سمت NGLs بدین معنا نیست که سرمایه گذاری در بخش نفتا در صنعت پتروشیمی انجام نخواهد شد. بلکه برآورد تمامی واحدهای دنیا از سال ۲۰۲۰ به بعد به طور جدی حرکت از سمت خوراک نفتای سبک به سمت خوراک مایعات همراه با گاز طبیعی خواهد بود. حتی عملکرد نفتای سبک و سنگین نیز در این بازار یکسان نخواهد بود. نفتای سبک را می توان از مسیر NGLs جبران کرد لیکن خوراک نفتای سنگین، خوراکی انحصاری برای محصولات زنجیره آروماتیکی خواهد بود و در آینده شاهد رشد مصرف بیشتر آن در بخش پتروشیمی نسبت به نفتای سبک خواهیم بود. مسلما برای منطقه ای همچون اروپای غربی که نیازمند واردات خوراک پتروشیمی است؛ واردات NGLs به صرفه تر از واردات نفتا خواهد بود. شاید استراتژی این کشورها تبدیل نفتای سبک به بنزین در بنگاه های پالایشی و تامین نیاز خود از مسیر واردات NGLs به ویژه از آمریکا باشد. در کشورمان ایران نیز در حال حاضر ۳ مجتمع پتروشیمی بندر امام، اراک و تبریز از نفتای سبک و سنگین استفاده کرده که بر اساس ترازنامه سال ۹۴، میزان مصرف کل در این سه مجتمع حدود ۱۸۰۰ هزار تن بوده است.

www.vcmstudy.ir

امیدواریم از مطالعه این سند، استفاده مفید برده باشید
نقطه نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را از طریق ایمیل زیر با ما در میان بگذارید

VCMStudy@gmail.com